

Bruksela, dnia 8.1.2016 r.
COM(2015) 686 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO**

**Coroczny program prac Unii Europejskiej w zakresie normalizacji europejskiej na rok
2016**

{SWD(2015) 301 final}

1. WPROWADZENIE

Europejski system normalizacji jest jednym z fundamentów funkcjonowania rynku wewnętrznego. Pozytywne skutki normalizacji są powszechnie znane i niekwestionowane. Normalizacja nie tylko należy do kluczowych działań strategii na rzecz jednolitego rynku¹, ale jest również ważnym elementem wielu innych inicjatyw politycznych, w szczególności w dziedzinie polityki przemysłowej², a także Strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy³.

Komisja zawarła strategiczną wizję normalizacji europejskiej w swoim komunikacie na temat norm europejskich⁴, a stosowne ramy prawne ustanowiła rozporządzeniem w sprawie normalizacji europejskiej⁵, (zwanym dalej „**rozporządzeniem**”), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Jedną z nowości rozporządzenia jest nałożony na Komisję obowiązek przyjmowania **corocznego programu prac Unii w zakresie normalizacji europejskiej** (zwanego dalej „programem prac Unii”), który określa strategiczne priorytety w zakresie normalizacji europejskiej na podstawie celów politycznych określonych przez Komisję w planach.

Coroczny program prac Unii (CPPU) jest narzędziem usprawniającym współpracę Komisji z europejskim systemem normalizacji (ESN) poprzez określenie wizji Komisji w odniesieniu do normalizacji i związanych z nią planów na kolejny rok: w tym kontekście uczestnikom ESN proponuje się konkretne działania do wykonania.

Jak podkreślono w strategii na rzecz jednolitego rynku, normalizacja ma kapitalne znaczenie dla skutecznego realizowania priorytetów Komisji, w szczególności umożliwiając: wzrost gospodarki i rynku pracy dla naszych obywateli, pogłębianie połączonego rynku cyfrowego, budowę stabilnej unii energetycznej, dalsze usprawnianie rynku wewnętrznego opartego na wzmocnionej bazie przemysłowej i umacnianie pozycji UE na arenie międzynarodowej, w tym jako negocjatora rzetelnego i zrównoważonego partnerstwa handlowego z USA.

W trosce o zapewnienie istotnego wkładu normalizacji w realizowanie tych priorytetów, niezależnie od składania regularnych wniosków o ustalanie norm, Komisja zamierza dokonać przeglądu partnerskiej współpracy z ESN w celu dostosowania jej do potrzeb angażowania wszystkich zainteresowanych (przemysłu, MŚP, konsumentów, organizacji ekologicznych, pracowników itd.).

W 2015 r. Komisja zakończyła cały szereg istotnych przeglądów i ocen w dziedzinie ram normalizacji. Z tego względu CPPU na 2016 r. rozpoczyna się od podsumowania wyników różnych działań i środków mających na celu usprawnienie wykonywania rozporządzenia (część 2). Następnie przedstawia postulaty w zakresie normalizacji na rok 2016, określając ich wkład w realizację priorytetów polityki Komisji (część 3): szczegółową listę postulatów zamieszczono w załączniku. Następnie opisuje i aktualizuje pewną liczbę zagadnień związanych z rozporządzeniem i wymienianych już w poprzednich CPPU, takich jak zaangażowanie szerokiego grona zainteresowanych, współpraca międzynarodowa, prawo własności intelektualnej i badania naukowe oraz kwestie ram działania i

¹ COM (2015) 550.

² COM (2010) 614 i COM(2012) 582.

³ COM (2015) 192.

⁴ COM (2011) 311.

⁵ Rozporządzenie (UE) nr 1025/2012.

finansowania. Również w tych obszarach Komisja wskazuje pewne punkty wymagające większego zaangażowania całej europejskiej wspólnoty normalizacyjnej.

Wytyczne podane w programie prac nie wywierają wpływu na budżet w zakresie wykraczającym poza wcześniej przewidywany wpływ na 2016 r.

2. WYKONANIE ROZPORZĄDZENIA

2.1. Artykuł 24 rozporządzenia

Jak stanowi art. 24 ust. 3 rozporządzenia, do dnia 31 grudnia 2015 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonywania rozporządzenia.

Komisja musi w szczególności uwzględniać przewidziany w art. 24 rozporządzenia szereg obowiązkowych sprawozdań składanych przez europejskie organizacje (tak normalizacyjne, jak i organizacje zainteresowanych stron) otrzymujące dofinansowanie w celu zapewnienia przejrzystości i szerokiego zaangażowania szeroko rozumianej wspólnoty normalizacyjnej.

Na podstawie sprawozdania wymaganego na mocy art. 24 ust. 3 Komisja dokona oceny ewentualnych nowych środków mogących usprawnić finansowanie normalizacji europejskiej i ograniczyć obciążenie administracyjne spoczywające na europejskich organizacjach normalizacyjnych.

2.1.1. Niezależny przegląd europejskiego systemu normalizacji (ESN)⁶

Co więcej, zgodnie z działaniem 29 komunikatu na temat norm europejskich⁴ Komisja miała podjąć niezależny przegląd europejskiego systemu normalizacji (ESN). Wykonanie przeglądu zlecono niezależnym konsultantom zewnętrznym (Ernst & Young, E&Y). Zasadniczym celem wspomnianego niezależnego przeglądu jest wymierna ocena, na ile każdy z pięciu strategicznych celów wyznaczonych w komunikacie jest realizowany (są to: szybkie udostępnienie, zwiększenie konkurencyjności, wspieranie wielu gałęzi polityki unijnej, angażowanie szerokiego grona podmiotów i oddziaływanie na poziomie globalnym) w celu oszacowania skuteczności funkcjonowania ESN i opracowania wytycznych zmierzających do jego ulepszenia.

Wyniki niezależnego przeglądu upubliczniono i poddano otwartej dyskusji: wyniki wymiany zdań zostaną uwzględnione w sprawozdaniu wymaganym na mocy art. 24 rozporządzenia.

2.2. Wspólna inicjatywa dotycząca normalizacji

Strategia na rzecz jednolitego rynku zapowiada unowocześnienie systemu normalizacyjnego według przygotowywanego przez Komisję wniosku i uzgodnienie wspólnej inicjatywy w zakresie normalizacji we współpracy z europejską wspólnotą normalizacyjną. Uczestniczący we wspólnej inicjatywie partnerzy publiczni i prywatni podejmą wspólne zobowiązania do osiągnięcia określonych wyników w określonym czasie i w określony sposób, przyczyniając się do realizacji priorytetowych celów Komisji Junckera. Komisja zamierza wytyczyć priorytetowe obszary rozwoju norm (TIK, usługi, energia, mobilność itd.), proponując nowatorskie, społecznościowe metody opracowywania norm, przejrzyste i otwarte na

⁶ <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/12202/attachments/1/translations/en/renditions/native>

udział zainteresowanych procedury przyjmowania norm, wzmocnione i spójne formy wsparcia publicznego towarzyszącego wszystkim etapom normalizacji, udoskonalone gospodarowanie wiedzą w tym procesie, wspólną strategię zmierzającą do stworzenia w Europie globalnego centrum normalizacji, nie zaniebując trudności wynikających z rozdrobnienia rynków w dziedzinie usług i zjawiska u usługowania. Co więcej, wspólna inicjatywa ma włączyć w proces normalizacji priorytety badawcze i innowacyjne, co pozwoli na terminowe rozpoczęcie działań normalizacyjnych. Wspólna inicjatywa powinna być podjęta w pierwszej połowie 2016 r.

2.3. Przewodnik po normalizacji europejskiej

W 2015 r. Komisja poddała Przewodnik po normalizacji europejskiej przeglądowi w celu dostosowania go do reform wprowadzonych już przez rozporządzenie i komunikat w sprawie norm⁴.

Przewodnik zawiera również wytyczne dla europejskich organizacji normalizacyjnych, mające zapewnić należytą przejrzystość i możliwie szeroki krąg zaangażowanych w toku realizacji postulatów Komisji.

Komisja zachęca europejskie organizacje normalizacyjne do szkolenia swoich służb technicznych w posługiwaniu się tymi wytycznymi w celu zapewnienia praktycznego wdrożenia wytycznych, w szczególności w toku opracowywania oraz przeglądu zharmonizowanych norm.

3. STRATEGICZNE PRIORYTETY NORMALIZACJI EUROPEJSKIEJ

3.1. Normalizacja technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT)

Strategia jednolitego rynku cyfrowego z dnia 6 maja 2015 r. przewiduje przyjęcie planu priorytetowych norm ICT wskazującego najważniejsze priorytety w sferze normalizacji sektora ICT, ze szczególnym naciskiem na technologie lub dziedziny uznane za istotne dla jednolitego rynku cyfrowego, w tym kwestie interoperacyjności sektorowej i norm o żywotnym znaczeniu. Plan zostanie przygotowany jeszcze w pierwszej połowie 2016 r.

Przyjęcie planu priorytetowych norm ICT ma uzupełnić program prac Unii.

Pilne działania w zakresie normalizacji ICT mają zmniejszyć rozdrobnienie rynku przez poprawę interoperacyjności produktów, systemów i usług, przyczyniając się tym samym do konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw wszelkich rozmiarów, w tym MŚP.

Proces lewarowania jednolitego rynku może ułatwić dostęp do rynków światowych poprzez propagowanie na skalę globalną opracowanych w Europie norm, czego dowodzi przykład GSM, telewizji cyfrowej DVB i innych popularnych standardów.

Jak stwierdzono w komunikacie o jednolitym rynku cyfrowym, niezbędne są zdwojone wysiłki, ażeby dokumenty normalizacyjne dotrzymywały kroku przemianom technologicznym.

Kolejne etapy normalizacji ICT to:

- znalezienie skutecznych i sprawnych metod wyznaczania sektorów i technologii istotnych dla jednolitego rynku cyfrowego oraz
- wybór działań normalizacyjnych w zakresie ICT o kluczowym znaczeniu dla tych sektorów i technologii.

Komisja zdecydowanie dąży do osiągnięcia tych celów i równolegle zainicjowała konsultacje z udziałem zainteresowanych stron.

Koncepcja Komisji opiera się na szeregu istniejących już narzędzi. Programem uporządkowanym tematycznie jest kroczący plan działań dotyczący normalizacji ICT, łączący konkretne dziedziny polityki unijnej z działaniami normalizacyjnymi. Ustanowiony we współpracy z ekspertami europejskiej wielostronnej platformy ds. normalizacji ICT, łączącej europejskich i światowych partnerów w zakresie normalizacji, plan ten reprezentuje wyczerpujący i adekwatny obraz normalizacji ICT.

Wspomniany kroczący plan działań dotyczący normalizacji ICT, spójny z niniejszym programem prac Unii, jest publikowany co roku na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP⁷.

3.2. Normalizacja usług

W przeciwieństwie do dóbr materialnych i ICT usługi nie były obszarem znacznego rozwoju norm, zwłaszcza na gruncie UE. W rezultacie normy w zakresie usług stanowią zaledwie 2 proc. ogółu norm europejskich.

Istnieje znaczny potencjał zwiększonego wykorzystania europejskich norm w zakresie usług. Dobrowolne normy w zakresie usług mogą się przyczynić do wykorzystania obecnego potencjału sektora usług z korzyścią dla gospodarki Unii poprzez poprawę efektywności i jakości usług, zagwarantowanie interoperacyjności i usprawnienie współpracy między przedsiębiorstwami.

W nadchodzących latach znaczenie europejskich norm w usługach prawdopodobnie wzrośnie w wyniku dalszego zacierania granicy między towarem a usługą (zwanego uusługowaniem). W takiej sytuacji każde ograniczenie w świadczeniu usług lub dostarczaniu dóbr oznacza ograniczenie transakcji całościowej sprzedaży. Aby temu zapobiec, obowiązujące normy towarowe zapewne należałoby uzupełnić, wprowadzając europejskie normy usługowe.

Co więcej, wraz z rosnącą liczbą krajowych norm usługowych i zróżnicowaniem obowiązkowych wymogów w zakresie certyfikacji w poszczególnych krajach, europejscy usługodawcy borykają się z rosnącym poziomem barier. Rozpowszechnienie europejskich norm usługowych ułatwiłoby im działalność na rynkach zagranicznych, zwłaszcza w przypadku usług, dla których wymagane jest uzyskanie krajowego certyfikatu w ramach procedury przyznawania zezwolenia bądź licencji.

Opracowywanie europejskich norm usługowych nie jest proste w obliczu poważnych trudności, np. w zapewnieniu odpowiedniej reprezentacji i zaangażowania zainteresowanych MŚP, partnerów społecznych i społecznościowych.

Ponadto potrzeby sektora usług są nad wyraz zróżnicowane, a pomiar jakości usług różni się od oceny dóbr materialnych.

W odróżnieniu od obowiązujących przepisów w zakresie towarów, prawodawstwo unijne w zakresie usług w przeważającej mierze nie jest ubranżowane, nie odnosi się również regularnie do norm jako podstawy domniemania zgodności. Normy usługowe powinny być w dalszym ciągu czysto dobrowolną praktyką opartą na zapotrzebowaniu rynkowym, a w myśl strategii na rzecz jednolitego rynku Komisja ma zapewnić wytyczne w sprawach takich norm, podnosząc świadomość społeczną specyfiki norm w sektorze usług i proponując sposoby na ich upowszechnienie.

⁷ http://ec.europa.eu/growth/sectors/digital-economy/ict-standardisation/index_en.htm

Koncepcja sformułowana w ramach wytycznych będzie również przydatna na potrzeby programów prac Unii w następnych latach.

3.3. Obszary strategicznych priorytetów w roku 2016

Komisja zdefiniowała strategiczne priorytety normalizacji europejskiej w wymienionych poniżej obszarach, w których będzie oczekiwała od europejskich organizacji normalizacyjnych opracowania norm. Obszary te odpowiadają ściśle następującym priorytetom Komisji: połączony jednolity rynek cyfrowy; stabilna unia energetyczna z perspektywiczną polityką w kwestii zmiany klimatu; pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej.

Jeśli chodzi o połączony jednolity rynek cyfrowy, proponowane działania mają zmierzać do nasilenia wykorzystania technologii cyfrowych i usług online w rozmaitych sektorach gospodarki oraz w sektorze publicznym, na przykład przez:

- systemy informacyjne w transporcie ułatwiające obieg informacji, dostęp do nich i korzystanie z nich w celu usprawnienia i zmniejszenia kosztów działalności transportowej,
- rozwój wspólnego mechanizmu wymiany informacji do celów nadzoru nad morską domeną UE, służącego płynnej, automatycznej wymianie informacji między organami zaangażowanymi w nadzór morski, w tym w sektorze obrony,
- systemy etykietowania i oznaczania odpowiednie w e-handlu,
- ładowarki do telefonów komórkowych i innych urządzeń mobilnych,
- e-zdrowie, chroniące prawa pacjentów w ramach transgranicznej opieki zdrowotnej,
- usługi określania czasu oraz usługi poszukiwawczo-ratownicze z kanałem zwrotnym w systemie Galileo, umożliwiające uzyskanie precyzyjnego czasu na odbiornikach.
- potwierdzanie lokalizacji przez Galileo,
- dostępność stron internetowych instytucji sektora publicznego,
- dostęp do danych pokładowych.

Z kolei stabilna unia energetyczna z perspektywiczną polityką w kwestii zmiany klimatu proponuje działania zmierzające do łączenia infrastruktury, różnicowania źródeł energii, ograniczania zużycia energii i propagowania technologii przyjaznych dla klimatu:

- umożliwiając szersze rozpowszechnienie alternatywnych, przyjaznych dla klimatu technologii,
- propagując zasady zielonej infrastruktury, umacniając udzielanie zamówień publicznych i pobudzając popyt na takie technologie, i zapewniając
- wymogi ekoprojektu w zakresie kranów, pryszniców, telewizorów, inteligentnych urządzeń gospodarstwa domowego, obrabiarek, sprzętu do spawania oraz etykietowania energetycznego,
- rozwój infrastruktury paliw alternatywnych, upraszczanie informacji dla konsumentów w zakresie zgodności ich pojazdów z takimi paliwami lub punktami ładowania akumulatorów,
- monitorowanie emisji rtęci i aldehydu mrówkowego.

Wspomagając pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej, Komisja proponuje zestaw rozwiązań służących poprawie wymogów bezpieczeństwa i interoperacyjności. Rozwiązania te są konieczne nie tylko dla urzeczywistnienia rynku wewnętrznego produktów, ale również dla utrzymania wysoce wydajnej bazy przemysłowej w Europie:

- opakowania z tworzywa nadające się do kompostowania w domu,
- techniki modelowania pozwalające na oszacowanie jakości powietrza,
- metody rozpoznawania źródeł i pomiaru zanieczyszczeń powietrza,
- poprawa bezpieczeństwa i zgodności z prawem radiostacji programowalnych,
- środki ochrony indywidualnej (odzież ochronna),
- urządzenia kolei linowych,
- urządzenia spalające paliwa gazowe,
- bezpieczeństwo dóbr konsumpcyjnych objętych dyrektywą w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (np. świec, grillów, obuwia dziecięcego, wózków spacerowych),
- interoperacyjne zautomatyzowane systemy zarządzania sprawami przeznaczone do pomocy w pozasądowym (alternatywnym) rozstrzygnięciu sporów,
- materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością,
- produkty budowlane; ustalenie ich klas właściwości użytkowych i wartości progowych w budownictwie,
- interoperacyjność specyfikacji technicznych kolei.

4. SZEROKA INTEGRACJA

W ostatnich dwóch latach podjęto znaczące wysiłki na rzecz skutecznego zaangażowania zainteresowanych MŚP, partnerów społecznych i społecznościowych w działalność normalizacyjną. Zgodnie z przepisami rozporządzenia dotyczącego wsparcia finansowego dla europejskich organizacji skupiających zainteresowane strony⁸ Komisja sformalizowała w drodze otwartych zaproszeń do składania wniosków, partnerstwa z organizacjami, o których mowa w załączniku III (SBS⁹, ANEC¹⁰, ECOS¹¹ i ETUC¹², reprezentujące, odpowiednio: MŚP, konsumentów, pracowników i interesy ochrony środowiska w zakresie normalizacji), co pozwoliło na osiągnięcie spójności i stabilnego finansowania i zarządzania, przy zachowaniu ciągłości reprezentacji interesariuszy z czterech obszarów określonych w rozporządzeniu.

Jak wykazał niezależny przegląd, bardzo wiele pozostało do rozwiązania, w szczególności w kontekście zapewnienia odpowiedniego uczestnictwa organizacji wymienionych w załączniku III. Po pierwsze, poziom obecności społecznej i rozpoznawalności organizacji, o których mowa w załączniku III, podobnie jak ich rola w europejskim systemie normalizacji, wciąż nie jest zadowalający. Po drugie, organizacje interesariuszy wciąż mają trudności w uzyskaniu istotnych dokumentów koniecznych do uczestnictwa w pracach technicznych. Po trzecie, współpraca z

⁸ Art. 16 i art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, załącznik III do rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

⁹ Strona standardów dla małych przedsiębiorstw (w jęz. angielskim i francuskim) <http://sbs-sme.eu/>

¹⁰ ANEC, organizacja wyrażająca głos europejskich konsumentów w sprawie normalizacji (po angielsku) <http://www.anec.eu/anec.asp>

¹¹ ECOS, anglojęzyczna Europejska Obywatelska Organizacja Normalizacyjna ds. Środowiska <http://ecostandard.org/>

¹² ETUC, Europejska Konfederacja Związków Zawodowych <http://www.etuc.org/>

krajowymi jednostkami normalizacyjnymi nie zawsze jest wystarczająco ścisła, by zapewnić im użyteczne wsparcie. Po czwarte, organizacje wymienione w załączniku III wciąż borykają się z różnicami w procedurach stosowanych przez różne grupy robocze, co nierzadko powoduje, że pracom technicznym towarzyszy zbędne obciążenie administracyjne.

W roku 2016 Komisja ma ściśle monitorować dalsze postępy we wdrażaniu przepisów rozporządzenia i w wysiłkach na rzecz poszerzenia kręgu zaangażowanych w europejski system normalizacji.

Komisja zachęca europejskie organizacje normalizacyjne, krajowe jednostki normalizacyjne oraz organizacje interesariuszy, o których mowa w załączniku III do działań służących uporaniu się z wyżej wymienionymi trudnościami i do dalszego rozwijania współpracy. Poza tym Komisja spodziewa się kontynuacji i umacniania starań europejskich organizacji normalizacyjnych służących ułatwieniu pracy organizacjom sygnatariuszy, o których mowa w załączniku III, a mianowicie przystosowania własnych wewnętrznych regulaminów i procedur, jak dobitnie zalecono po niezależnym przeglądzie, ze szczególnym uwzględnieniem prac na szczeblu międzynarodowym.

5. WSPÓLPRACA MIĘDZYNARODOWA

Komisja zachęca europejskie organizacje normalizacyjne do kontynuacji wspólnego propagowania norm międzynarodowych i unijnych w tych regionach świata, gdzie przemysł europejski może skorzystać z zacieśnienia stosunków w zakresie normalizacji i ułatwionego dostępu do rynku.

Mając również na względzie zapewnienie aprobaty światowej dla europejskich inicjatyw, ESN musi przemawiać jednym głosem na odpowiednich forach międzynarodowych.

W odniesieniu do państw trzecich Komisja będzie kontynuowała równoległe dialogi polityczne, akcje zwiększające widoczność i świadomość społeczną (oddelegowani eksperci ds. europejskiej normalizacji działają w Indiach, *SESEI*, i w Chinach, *SESEC*, powstała chińsko-europejska platforma informacji o normalizacji), które wymagają stałego wsparcia europejskich organizacji normalizacyjnych (por. roczne dotacje operacyjne).

Punktem odniesienia wspólnych wysiłków jest obecna współpraca i wymiana informacji z USA.

Udzielając już technicznego wsparcia pewnym pracom normalizacyjnym na arenie międzynarodowej, Komisja będzie dążyła do pogłębionego zaangażowania w europejskie i światowe wysiłki na rzecz normalizacji, w pełni wykorzystując swój status oficjalnego obserwatora w celu pełnego potwierdzenia uzgodnionego prymatu norm międzynarodowych.

6. PRAWO WŁASNOŚCI INTELKTUALNEJ I OBSZARY BADAŃ

6.1. Prawo własności intelektualnej w kontekście normalizacji

Prawo własności intelektualnej, przy całej swej odrębności, wiąże się ściśle z normalizacją. Posiadanie praw, patentów lub praw autorskich oraz pokrewne rozwiązania w zakresie prawa własności intelektualnej odgrywają coraz istotniejszą

rolę w normalizacji. Co wydaje się oczywiste na gruncie ICT, może mieć nie mniejszy wpływ na inne sektory, w których istotne znaczenie mają uwarunkowania interoperacyjności. W tym kontekście szczególnie wzrosnie rola patentów we wszystkich dziedzinach, w których rozwiązania patentowalne mogą przynieść normom istotną wartość dodaną.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie C-170/13¹³ określa dokładnie proces, z obowiązkowymi krokami dla obu stron (posiadacza patentu i jego użytkownika), prowadzący do uzyskania lub uniknięcia nakazu sądowego.

Posiadacz patentu koniecznego dla spełnienia normy określonej przez organizację normalizacyjną (zwanego dalej „SEP”) musi, przed wniesieniem powództwa:

- po pierwsze, powiadomić domniemanego sprawcę zarzucanego naruszenia, przez wskazanie tego SEP-a i dokładne określenie sposobu, w jaki ten SEP został naruszony, a
- po drugie, po wyrażeniu przez domniemanego sprawcę naruszenia woli zawarcia umowy licencyjnej na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach (FRAND), przekazać temu sprawcy naruszenia pisemną, konkretną ofertę umowy licencyjnej na warunkach FRAND i dokładnie określić w szczególności opłaty licencyjne i sposób ich obliczenia.

W odpowiedzi na ofertę FRAND posiadacza SEP-u, przed powołaniem się na przeciwdziałanie praktykom monopolistycznym w odpowiedzi na skargę, domniemany sprawca naruszenia ma obowiązek uwzględnienia tej oferty z należytą starannością zgodnie ze zwyczajowo przyjętą właściwą praktyką handlową i w dobrej wierze, co powinno być określane na podstawie kryteriów obiektywnych i oznacza w szczególności brak jakiegokolwiek przewlekania postępowania. Skoro domniemany sprawca naruszenia nie przyjmuje oferty, która została mu złożona, musi przedłożyć właścicielowi SEP-a niezwłocznie i pisemnie konkretną kontrofertę odpowiadającą warunkom FRAND.

Ponadto, w przypadku gdy domniemany sprawca naruszenia korzysta z rozwiązań objętych SEP-em przed zawarciem umowy licencyjnej, jego zadaniem jest od momentu odrzucenia jego kontroferty ustanowienie właściwego zabezpieczenia zgodnie ze zwyczajowo przyjętą właściwą praktyką handlową, na przykład przez przedłożenie gwarancji bankowej lub przez złożenie do depozytu wymaganych kwot. Obliczenie kwoty tego zabezpieczenia powinno obejmować między innymi liczbę dokonanych już działań związanych z wykorzystaniem SEP-a, z których domniemany sprawca naruszenia powinien móc złożyć rachunki.

Ponadto, gdy w następstwie kontroferty domniemanego sprawcy naruszenia nie zostało osiągnięte żadne porozumienie w przedmiocie szczegółowych warunków FRAND, strony w drodze porozumienia mają możliwość żądania, by opłata licencyjna została określona przez niezależną osobę trzecią w drodze niezwłocznej decyzji.

Wreszcie domniemanemu sprawcy naruszenia nie można zarzucać kwestionowania – równoległe z negocjacjami dotyczącymi udzielenia licencji – ważności tych patentów lub ich koniecznego charakteru dla spełnienia normy, którą są objęte, lub

¹³ Sprawa C-170/13, Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w trybie art. 267 TFUE złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) postanowieniem z dnia 21 marca 2013 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 5 kwietnia 2013 r., w postępowaniu: Huawei Technologies Co. Ltd przeciwko ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH. [pkt 61–69].

ich rzeczywistego wykorzystywania, albo zastrzeżenia sobie możliwości uczynienia tego w przyszłości¹⁴.

Zgodnie z powszechnym przekonaniem zwiększenie przejrzystości i jakości wniosków patentowych przyczyniłoby się do poprawy obecnej sytuacji.

Zadaniem europejskich organizacji normalizacyjnych powinno być dalsze doskonalenie polityki prawa własności intelektualnej w dążeniu do osiągnięcia sprawiedliwego wyważenia interesów podmiotów praw autorskich dotyczących technologii i jej użytkowników.

Ewentualne zmiany w ramach regulacyjnych praw autorskich należy dokładnie przeanalizować i poddać wyczerpującej weryfikacji z udziałem interesariuszy.

6.2. Horyzont 2020 – badania naukowe i innowacja

Opracowanie i wdrożenie agend w zakresie badań naukowych i innowacji, w tym poprzez normalizację, ma zasadnicze znaczenie dla wspierania konkurencyjności. Program „Horyzont 2020” zapewni silne wsparcie dla wprowadzania na rynek innowacji, w szczególności wsparcie normalizacji poprzez badania naukowe i przełożenie wiedzy naukowej na normy. Działalność normalizacyjna stanowi najważniejszą drogę wprowadzania na rynek wyników badań naukowych oraz propagowania innowacji, z uwzględnieniem rezultatów części „Horyzontu 2020” odnoszącej się do traktatu Euratom.

Ponadto europejskie organizacje normalizacyjne nie mogą szczędzić zachęt i ułatwień dla pełnej reprezentacji, na poziomie technicznym, wszystkich podmiotów prawnych działalności normalizacyjnej, które biorą udział w związanym z takim obszarem projekcie finansowanym przez Unię w ramach wieloletniego programu ramowego działań w dziedzinie badań, innowacji i rozwoju technologicznego.

7. RAMY DZIAŁANIA I FINANSOWANIA

7.1. Nowa metoda dotacji na działalność

Komisja opracowała metodę podziału budżetu między dotacje na działalność i dotacje na działania. Sposób rozdysponowania rocznego budżetu europejskiej normalizacji przeznaczonego na dotacje na działalność pomiędzy poszczególne europejskie organizacje normalizacyjne przedstawia się następująco:

- na Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przeznaczona się maksymalnie 53,64 % rocznego budżetu na dotacje na działalność;
- na Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) przeznaczona się maksymalnie 9,23 % rocznego budżetu na dotacje na działalność; a
- na Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) przeznaczona się maksymalnie 37,13 % rocznego budżetu na dotacje na działalność.

7.2. Ocena norm pod kątem zgodności z prawodawstwem i założeniami polityki UE

Komisja dąży do pełnego zharmonizowania zadań i umocnienia niezależności ekspertów zatrudnionych do przeprowadzenia oceny zgodności wymaganych

¹⁴Powyższe rozważania mają zastosowanie tylko do powództw, a nie do roszczeń odszkodowawczych bądź wniosków o dostęp do rachunków.

dokumentów z postulatami Komisji (w rodzaju konsultantów „nowego podejścia”, *New Approach Consultants*, pracujących obecnie dla CEN i CENELEC) w celu zapewnienia ciągłej i długoterminowej dostępności tego rodzaju usług w zakresie oceny. Wypróbowane zostaną różne scenariusze w poszukiwaniu najlepszych rozwiązań administrowania takimi usługami zgodnie z aktualnymi potrzebami, w tym również w formie nieformalnych, doraźnych mediacji.

7.3. Zlecenia normalizacji w toku

Komisja zbada, które zlecenia normalizacji zlecone przed wejściem w życie rozporządzenia są wciąż aktualne.

Komisja oczekuje od europejskich organizacji normalizacyjnych zdania sprawy z bieżących prac nad zleceniami, które zostały zlecone przed wejściem w życie rozporządzenia. Komisja zdecyduje, które z tych zaległych zleceń należy utrzymać.